

Sag T-347/03

Eugénio Branco, L^{da}
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Den Europæiske Socialfond — nedsættelse af tilskud — underleverance —
velerhvervede rettigheder — rimelig frist«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 30. juni 2005 II - 2560

Sammendrag af dom

1. *Annullationsøgsmål — frister — begyndelsestidspunkt — datoen for den begivenhed, der medfører, at fristen begynder at løbe — bevisbyrde*
(Art. 230, stk. 5, EF; Rettens procesreglement, art. 102, stk. 2)
2. *Annullationsøgsmål — frister — begyndelsestidspunkt — retsakt, der hverken er offentliggjort eller meddelt sagsøgeren — nøjagtigt kendskab til indhold og begrundelse — pligt til at anmode om oplysning om retsaktens fulde ordlyd inden for en rimelig frist efter opnåelse af kendskab til dens eksistens*
(Art. 230, stk. 5, EF)

3. *Annulationsøgsmål — anfægtet retsakt — vurdering af lovligheden på grundlag af de oplysninger, der forelå på tidspunktet for vedtagelsen af retsakten*
(Art. 230 EF)
4. *Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond — tilskud til finansiering af erhvervsuddannelsesforanstaltninger — Kommissionens beslutning truffet i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 2950/83 — vurdering af komplicerede faktiske og regnskabsmæssige forhold — domstolsprøvelse — grænser*
(Rådets forordning nr. 2950/83, art. 6, stk. 1)
5. *Fællesskabsret — principper — beskyttelse af den berettigede forventning — betingelser*
6. *Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond — tilskud til finansiering af erhvervsuddannelsesforanstaltninger — medlemsstaternes attestation af den faktiske og regnskabsmæssige rigtighed af anmodninger om saldoudbetaling — senere efterprøvelse af de nævnte anmodninger af et specialiseret organ — lovlighed*
(Rådets forordning nr. 2950/83; Rådets afgørelse 83/516)
7. *Socialpolitik — Den Europæiske Socialfond — tilskud til finansiering af erhvervsuddannelsesforanstaltninger — urigtig anvendelse af tilskud — de fællesskabsretlige sanktioners karakter — ingen strafferetlig karakter — nationale myndigheders opgivelse af strafferetlig forfølgning — berettiget forventning om betaling — foreligger ikke — Kommissionens adgang til at undersøge muligheden for nedsættelse*
(Rådets forordning nr. 2950/83, art. 6)
8. *Fællesskabsret — principper — overholdelse af en rimelig frist — administrativ procedure — vurderingskriterier — forsinkelse, der kan tilregnes en medlemsstat — ingen betydning*

1. Det påhviler den part, der gør gældende, at en sag er anlagt for sent, at føre bevis for, hvornår den begivenhed, der fik fristen til at løbe, er indtrådt. Det følger heraf, at denne parts blotte undren ikke kan medføre, at Fællesskabernes retsinstanser må afvise at antage sagen til realitetsbehandling. Endvidere kan den

forsinkelse, hvormed de nationale myndigheder underrettede adressaten om den omtvistede beslutning, ikke bebrejdes sidstnævnte.

(jf. præmis 54)

2. Når en part bliver bekendt med eksistensen af retsakt, der vedrører ham, navnlig ved modtagelse af en skrivelse, i hvilken Kommissionens endelige stillingtagen ikke er tilkendegivet på utvetydig vis, har parten en pligt til inden for en rimelig frist at anmode om ordlyden heraf i sin helhed med henblik på at skaffe sig nøjagtig viden om retsaktens indhold og begrundelse for at undgå, at sagen afvises. Såfremt parten kun har fået meddelt et udkast til beslutning, til hvilket han har fremsat sine bemærkninger, er han ikke forpligtet til at forhøre sig om, hvorvidt den omtvistede beslutning eventuelt er vedtaget.

(jf. præmis 55)

3. Under et annulationssøgsmål i medfør af artikel 230 EF skal lovligheden af den pågældende fællesskabsretsakt bedømmes efter de faktiske omstændigheder, som institutionen var bekendt med på det tidspunkt, da retsakten blev udstedt.

(jf. præmis 70)

4. Anvendelsen af artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 2950/83 om gennemførelse af afgørelse 83/516 om Den Europæiske Socialfonds opgaver indebærer, at Kom-

missionen skal foretage en vurdering af komplekse faktiske og regnskabsmæssige forhold, idet den på dette område råder over et vidt skøn. Følgelig må Fællesskabets retsinstanser prøvelse af disse vurderinger begrænse sig til efterprøvelsen af, at der ikke foreligger en åbenbart urigtig vurdering af sagens omstændigheder.

(jf. præmis 75)

5. Retten til at påberåbe sig beskyttelsen af en berettiget forventning er betinget af, at tre betingelser er opfyldt. For det første, at præcise, ubetingede og sammenhængende forsikringer, der hidrører fra en pålidelig kilde med den nødvendige bemyndigelse, er fremsat af en fællesskabsmyndighed over for parten. For det andet, at disse forsikringer er af en sådan art, at de er egnede til at skabe en berettiget forventning hos den, til hvem de er rettet. For det tredje skal forsikringerne være i overensstemmelse med gældende regler.

(jf. præmis 102)

6. Det følger af artikel 2, stk. 2, i afgørelse 83/516 om Den Europæiske Socialfonds opgaver, at de berørte medlemsstater

garanterer, at de af fonden finansierede foranstaltninger gennemføres forsvarligt. Endvidere kan Kommissionen i medfør af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 2950/83 om gennemførelse af afgørelse 83/516 efterprøve ansøgninger om saldoudbetaling »med forbehold af den kontrol, der foretages af medlemsstaterne«. Disse forpligtelser og beføjelser for medlemsstaterne er ikke underlagt nogen tidsbegrænsning. Det følger heraf, at attesteringen af den faktiske og regnskabsmæssige rigtighed af oplysningerne i en anmodning om saldoudbetaling vedrørende en undervisningsforanstaltning, jf. artikel 5, stk. 4, andet punktum, i forordning nr. 2950/83, ikke afskærer en medlemsstat fra senere at tage anmodningen om saldoudbetaling op til fornyet behandling. Der er i øvrigt intet til hinder for, at medlemsstaten med henblik på at foretage en sådan fornyet behandling gør brug af et organ, der er specialiseret i regnskabsmæssig og finansiel revision.

(jf. præmis 104)

7. Det forhold, at straffesagen, som blev indledt mod sagsøgeren, blev henlagt, kan ikke understøtte dennes påståede berettigede forventning om udbetaling af tilskuddet. Det følger af artikel 6 i forordning nr. 2950/83 om gennemførelse af afgørelse 83/516 om Den Europæiske Socialfonds opgaver, at fællesskabsretten ikke anser den urigtige anvendelse af tilskud fra Den Europæ-

iske Socialfond for en strafbar handling. Det følger således, at selv om princippet om god forvaltningsskik, der medfører, at fællesskabsinstitutioner skal træffe afgørelse på et fuldt oplyst sagsgrundlag, tillader Kommissionen at udsætte sin endelige afgørelse, når en national domstol finder det nødvendigt at tage stilling til, hvorvidt der er begået bedrageri, forhindrer det imidlertid ikke Kommissionen i at undersøge, om den kan nedsætte sin støtte på baggrund af en af et specialiseret organ foretaget administrativ undersøgelse, der fulgte efter den på grund af forældelse foretagne henlæggelse af straffesagen.

(jf. præmis 108)

8. Det må vurderes ud fra den enkelte sags konkrete omstændigheder, om varigheden af en administrativ procedure kan anses for rimelig, herunder navnlig den sammenhæng, hvori sagen indgår, de forskellige led af den administrative procedure, sagens kompleksitet og dens betydning for de involverede parter. Hændelsesforløbet, der er kendetegnet ved samspelet mellem de judicielle og administrative procedurer, både på nationalt plan og på fællesskabsplan, og den omstændighed, at det i sidste ende ikke var muligt for Kommissionen at støtte sig til en dom i straffesagen, gør det muligt at konkludere, at hver enkelt fase i sagsbehandlingen forud for vedtagelsen af den anfægtede beslutning blev afviklet

BRANCO MOD KOMMISSIONEN

inden for en rimelig frist. I øvrigt gav Kommissionen rettidigt meddelelse om den anfægtede beslutning til dennes adressat. Hvis medlemsstaten, som det påhviler at underrette sagsøgeren, foretager underretningen med forsinkelse, kan denne forsinkelse ikke bebrejdes

Kommissionen, da alene forsinkelser, som kan tilregnes Kommissionen, kan lede til den konklusion, at denne ikke har overholdt en rimelig frist.

(jf. præmis 114, 120 og 122)